Zaterdag 30 December 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4397

AMIGOE DI CURAÇAO

KOOPT STEEDS BIJ MEUBEL ETALAGE L. I PIETERSZ.

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Kantoor benoodigdheden GENERAL OFFICE SUPPLY

Oudejaar:

Het jaar der Invasie ten einde. Het jaar der Victorie begint.

HOOP OP OVERWINNING IN 1945.

Churchill drukte op voorzichtige wijze de hoop uit ,dat Duitsland in 1945 tenslotte verslagen zal worden. In een Nieuwjaarsboodschap werd er gezegd, dat de Geallieerden thans het jaar beginnen dat de eindoverwinning in Europa moet brengen. Voor er vele maanden voorbij zijn, zal de boze bende, die dat ongelukkige wereldeel gedurende lange tijd beheerst heeft, uitgeroeid zijn. Zolang dit doel niet bereikt is, kunnen wij niet naar onze normale toestand terugkeren. Het zou een tragische dwaasheid zijn, door verslapping van onze inspanning de laatste phase van leed te verlengen, dien een aan grootheidswaanzin lijdende over de wereld gebracht heeft (Londen, (AP) 30.12).

RUSSISCHE VOORSPELLING.

Ilya Ehrenburg, die het Russische commentaar voor het buitenland verzorgt, voorspelde dat Duitsland in 1945 verslagen zal worden. In een Nieuwjaarsboodschap uitgezonden via de Radio van Moskou, zeide Ehrenburg: ,,Dit jaar zullen wij Duitsland verslaan". Het is de eerste keer dat de Russische radio officieel de datum voorspelde van de overwinning. Ehrenburg schoof alle veronderstellingen dat de Russen hun opmars zouden vertragen bij het bereiken van de Duitse grenzen en zeide: Wij hebben te veel gezien om halverwege halt te houden. Wij hebben te veel geleden om te stoppen voor wij Berlijn bereikt hebben. De Duitsers koesteren een vergeefse hoop indien zij rekenen op onze vergevingsgezindheid (Londen, (AP) 29.12).

DIPLOMATIEKE MOEILIJKHEDEN.

De moeilijkheden die de Geallieerde diplomatie ontmoet in de bevrijde landen en die haar oorsprong vinden in de ideologische strijd van Europa, deden de verwachting toenemen dat Engeland spoedig zal trachten een politieke overeenkomst van de Grote Drie te bewerkstelligen met het doel om geweldpleging in de bevrijde landen voor de overwinning tegen te gaan.

Men verwacht een voorstel om bij dreigende moeilijkheden een tijdelijke intergeallieerde regering te vestigen. Deze politiek werd in de diplomatieke kolonie van Londen besproken terwijl eveneens de mening werd gezocht van enige der uitgeweken regeringen te Londen. Het toeval wilde dat de Britse Pers juist de terugkeer van Eden uit Athene meldde.

Het plan om een Geallieerde Controle Commissie in te stellen was aanvankelijk alleen bedoeld voor het bezette vijandelijke gebied. Churchill roerde dit onderwerp aan in een verklaring dat zulk een tijdelijke Geallieerde regering in Hellas kon worden gevestigd als de strijdende partijen geen compromis konden bereiken. Hij beperkte zich niet tot Hellas en gaf te kennen dat Roosevelt en Stalin de toestand binnen afzienbare tijd onder de loupe zouden nemen. Wij kunnen niet toestaan voegde hij er later aan toe dat hele volken een weg bewandelen die leidt naar een anarchie. Het slagen van elke vorm van zulk een intergeallieerde regering zou echter op de eerste plaats de goedkeuring van de Verenigde Staten moeten hebben. Er zijn echter geen aanwijzingen dat het State Department af zal wijken van de politiek van niet-inmenging in Europese aangelegenheden. Terzelfder tijd heerst er een groeiende bezorgdheid onder de Geallieerden over de diplomatieke meningsverschillen betreffende de militaire toestand. De Duitsers hebben met hun offensief waarschijnlijk ook ten doel gehad een verwijdering tussen de Geallieerden teweeg te brengen. In Londen ziet men de ernst van de toestand in en men betreurt het dat er op het ogenblik waarop de strijdkrachten hard nodig zijn aan de fronten deze gebruikt zullen moeten worden om de binnenlandse rust in de bevrijde gebieden te bewaren.

Men vreest echter in verschillende kringen dat de politieke moeilijkheden in Europa pas aan het begin staan. De bestaande alternatieven zijn als volgt: 1. De verschillende partijen zullen het zonder inmenging moeten uitvechten. 2. Inmenging van een land, als in het geval van Hellas. 3. Een commissie van de Geallieerde landen die het land zal besturen tot dat de verkiezingen plaats vinden.

Dit 3de alternatief wordt aangehangen door dezulken die Europa niet graag verdeeld zien in invloedssferen. Sommigen, zoals bijvoorbeeld de uitgeweken Poolse regering vrezen dat zij niet meer aan de macht zullen komen indien het bevrijde gebied onder invloed komt van een mogendheid. Zij zijn echter van oordeel dat de kans voor hen wel gunstig is indien er verkiezingen gehouden worden. Hetzelfde is waar voor de uitgeweken leiders van Joegoslavië. Uitgeweken regeringen zoals de Nederlandse en Tsjechische die volledig uitgewerkte plannen bezitten, die in werking treden zodra hun land bevrijd is, zijn vanzelfsprekend geen voorstanders van een tijdelijk Geallieerd Bestuur. De Nederlandse Uitgeweken Regering is er van overtuigd dat zij de moeilijkheden zullen kunnen vermijden, waarmede België, Hellas, Polen en in zekere mate Joegoslavië te kampen hebben gehad.

Een van de redenen waarom men denkt dat Noordamerika zich met deze quaesties zal inlaten is de Noordamerikaanse afkeer van regionale blokken en invloedssferen, die strijdig zijn met de verwachtingen van Dumbarton Oaks. De Noordamerikanen zullen als neutralen het diplomatieke evenwicht in stand kunnen houden in geval van een botsing tussen de politieke belangen van Rusland en Groot-Brittannië (Londen, (AP) 29.12).

DE STRIJD AAN HET WESTFRONT.

Volgens het Geallieerde communiqué hebben de Geallieerde strijdkrachten een vijandelijke aanval met voetsoldaten afgeslagen bij Gangelt aan de grens van Nederland en Duitsland ten Noordwesten van Geilenkirchen. De aanval boekte in het begin enig succes. De vijand verloor echter 100 man aan doden en gewonden. Daarenboven maakten onze troepen nog 70 gevangenen. Bij de wig in de Ardennen maakten wij enige winsten, vooral aan de Zuidelijke flank, waar wij een aantal vijandelijke aanvallen afsloegen. Aan de Noordelijke steunpunten van de wig ten Zuiden van Monschau groepeerde de vijand zich voor een aanval. Deze aanval werd echter door ons geschut gebroken voordat onze stellingen werden bereikt (Londen, (AP) 30.12).

DE STRIJD OM BOEDAPEST.

Volgens de Duitse radio zijn Russische stormtroepen in een gevecht van man tegen man gewikkeld in de strijd om het hart van Boedapest. Ver naar het Noordwesten bereidt het Russische Leger een dubbele aanval voor op Oostenrijk. Volgens Moskou hebben de Russen 28 van de voorsteden van de Hongaarse hoofdstad reeds in handen. De Duitsers beweren echter dat de bloedige strijd in gevechten van huis tot huis binnen de stad drong, zodat de Duitsers en Hongaren zich nu in de binnenstad verdedigen tegen de Russen, die in een bloedig handgemeen verder dringen. Voorbij Boedapest oefenen de legers van Tolbukhin en Malinovsky druk uit naar Bratislava en Wenen aan een front van 120 kilometer, dat zich Zuidwestelijk van Leva in Slowakije over de Donau uitstrekt naar het verbindingscentrum Komaron (Londen, (AP) 29.12).

GEEN HOOP MEER.

Eenheden van het Rode leger vechten zich meter voor meter vooruit naar het centrum van Boedapest. In bajonetgevechten die de gehele nacht duurden, veroverden de Russen verschillende hoofdstraten. Er werd dikwijls op korte afstand gebruik gemaakt van handgranaten en een groot deel van Boeda viel gedurende de nacht in Russische handen. Boeda is het gedeelte van Boedapest, dat op de hoge Westelijke oever van de Donau gelegen is. Ten Noorden van de hoofdstad begon Malinovsky na een opzienbarende oversteek van de met ijsschotsen bedekte rivier de Gran, zijn opmars naar Bratislava, dat 120 km. verder ligt. Volgens het Russische blad ,,De Rode Ster" rukken Russische eenheden van het Westen en Oosten op door Boedapest en maakten aansluiting op de eilanden van de belegerde stad. Hiermede wordt waarschijnlijk het eiland Margaretha bedoeld, dat midden in de Donau ligt en Boeda van Pest scheidt. Het bericht heeft mogelijk ook betrekking op het eiland Csepel, dat Zuidelijk van de stad ligt en waarop de Russen stelling genomen hadden. De Russen drongen van dit eiland vooruit om het gebied van de dokken te veroveren. Volgens het bericht is de toestand van het vijandelijke garnizoen van Boedapest totaal hopeloos (Moskou, (AP) 30.12).

VRACHTSCHIP TOT ZINKEN.

In de Bandazee brachten Nederlandse Mitchells een klein zwaar beladen vrachtschip tot zinken en beschadigden een ander (Aneta).

HET NIEUWS van VANDAAG

In het laatste Nieuws van Vandaag van een jaar denkt men meer aan dat jaar dan aan de dag. Temeer, omdat dit verstreken jaar voorgoed in de geschiedenis zal staan: 1944 de Geallieerden invaderen Europa. Zal 1945 het jaar worden, waarin onze Kroniek der Victorie — die vandaag ontbreekt wegens plaatsgebrek — werd besloten? Churchill zegt zulks in zijn nieuwjaarswens in dit nummer. Het is gek, maar in dit jaar denkt men op oudejaarsdag meer aan de tweede helft van het jaar.

Op 6 Juni begon ook de invasie en bij alle ellende, die zij gebracht heeft, is de terugblik helder. Niet minder dan 13 Europese hoofdsteden werden sedertdien bevrijd: Rome, Helsinki, Boekarest, Sofia, Tallinn, Riga, Kaunas, Brussel, Parijs, Luxemburg, Athene, Tirana., Beograd. De veertiende Boedapest, staat op vallen en de geallieerde Russen hebben Boeda, aan de Westelijke oever, al vrijwel in hun handen. Nog wachten er: Oslo, Kopenhagen, Amsterdam, Warszawa, Wenen, Praag en....... Berlijn, 13 : 3 is een gunstig resultaat in 6 maanden.

Sinds D-Dag hebben wij niet minder dan 750.000 Duitsers gevangen. Naar schatting is een gelijk aantal gedood of wordt vermist. Dat brengt het aantal Duitsers dat sedert de invasie-dag aan de oorlog onttrukt werd op 1.250.000. Misschien zegt dat getal niet veel, maar wel als men ziet dat het ongeveer 209.000 Duitsers per ....maand is.

Duitsland heeft tot nu — men mag hiervoor niet blind zijn — kans gezien deze allen te vervangen, ten dele evenwel door zeer jeugdige soldaten en verder door Burgerwachters, die natuurlijk veel minder oefening en vaardigheid in het moorden hebben. Wie de Duitse bevolkingsstatistieken raadpleegt, ziet dat in Duitsland elke maand ongeveer 50.000 jongens 16½ jaar oud worden (dit is tegenwoordig de militaire leeftijd). Zet dit getal tegenover het viermaal grotere getal dat maandelijks door ons uit de strijd gewipt wordt, en men kan zelf de conclusie trekken. Namelijk deze, dat ook al behalen de Duitsers eens een succes, dit een wanhopige strijd is voor elkeen. Voeg bij deze stelselmatige uitputting van de Duitse mankracht ook de verwoesting, die aan het Duitse materiaal wordt toegebracht.

Men vraagt zich op oudejaarsdag af, wat de geallieerden hiertegen verloren. Van de Noordamerikanen, die het nauwkeurigst hun cijfers publiceren, komt men tot een totaal aan gedoden, gewonden, krijgsgevangenen of door andere oorzaken aan de strijd onttrokkenen op 200.000 tot 325.000. Van Britten, Canadezen en Fransen beloopt het de 125.000 tot 200.000. Dit wat het mensenmateriaal betreft, dat zelfs bij de ongunstigste schatting nog ver beneden de helft van dat des vijands blijft. Materieel gesproken is er een recent woord van Eisenhower, dat er aan het Westelijk front ongeveer 500 tanks per maand verloren gaan.

Strategisch gesproken is de geallieerde berekening mis geweest. Dat moet ruiterlijk worden erkend. Men had alles berekend op een beslissende slag tussen Normandië en Parijs of mogelijk langs de Seine. Daarom hebben wij na de eerste doorbraak bij St. Lô — de stad die er finaal aan gegaan is — alles op alles gezet Bretagne als bevoorradingsbasis te krijgen. Daarom vond de kostbare aanval op Brest plaats, een plaats die ook als puinhoop voorbestaat. De Duitse strategie heeft ons, ronduit gezegd, een zo volkomen poets gebakken dat door hun snelle terugtocht a) ons moreel danig geschokt werd door voorbarige vreugde, b) de strijd zich ontwikkelde in een terrein waar wij niet en de vijand wel op gerekend had, nl. Zuid-Nederland, de rivierenstreek, België. Vanzelfsprekend dat onder deze omstandigheden de vijand enige tijd in het voordeel is.

Politiek gesproken echter hebben de geallieerden gewonnen, want de Duitse poging een splitsing in de geallieerde coalitie te brengen is mislukt.

Dit is een kort overzicht hoe de zaken staan aan de oudejaarsavond van 1944 en het begin van 1945. De zaken staan gunstig, ook al zijn er vele droevige zijden, vooral wat ons eigen land betreft. Met Gods hulp zullen wij trachten in dit komende jaar ook dat te overkomen, opdat wij ,,verlost uit de handen onzer vijanden Hem zonder vreze kunnen dienen". Die vrijheid, dat is ons doel.

Oudejaar 1944.

Uit hun huizen gejaagd en met hun blik op de ruïne van wat zij aan dierbaars in hun leven hebben opgebouwd vieren onze landgenoten thuis morgen hun oudejaar. Een wreder dag heeft ons volk in geen eeuwen beleefd. En ons barst het hart van pijn en smart wanneer wij in de welvaart en het geluk van ons Curaçaos bestaan denken aan de ellenden, die de onzen ginds bedrukken.

Onze gezinsleden, vrouwen en kinderen, ouders, broers en zusters, vrienden en kennissen, studiemakkers en al wat een mens lief wordt in zijn bestaan. Huizen zijn neergesmakt, bossen geveld, straten verdwenen, steden verpuind. Niet in één stad, maar in tientallen steden en dorpen.

Geen mens, verleden jaar op de oudejaarsavond toastend en brassend op Curaçao, zal zulk een rampspoed hebben voorzien. Zullen morgen de partijen er minder om zijn?

Een oudejaarsavond hier in de teruggetrokkenheid doorgebracht zal hen niet rechtstreeks helpen. Het eten dat wij ons ontzeggen, komt hun niet ten goede. Maar toch zegt ons hart ons, dat thans stilte past. De stilte van het besef dat overmorgen het nieuwe jaar gloort. De stilte der dankbaarheid aan God, die ons en ook de onzen in het moederland ondanks alle ellenden gespaard heeft en die gelegenheid gaf te verdienen. Te verdienen voor hen, die ons misschien in het afgelopen jaar ontvallen zijn. De stilte ook van het gebed. Barmhartige God, is nog het einde niet?

Het jaar 1944 is het jaar der invasie geworden. Ook het jaar waarin de bevrijding van ons eigen land begon. Velen zullen gehoopt hebben, dat 1944 ook het jaar van hun heemvaart zou worden, maar het mocht niet zo zijn. Integendeel, kwamen heirwaarts de foto's van de aan puin gelegde mooie steden en dorpen van ons Zuiden. Dit kan misschien — de techniek is ver gevorderd — in korte tijd hersteld worden, al is het dan een smakeloos massa-herstel. Maar de morele ruïne die over ons volk en alle volken gekomen is, wie zal die herstellen? De ruggegraat onzer maatschappij, die gedegen middenstand van artsen, advocaten, winkeliers, eigenaars van zaken in schilders-, aannemers- en andere bedrijven, leraren en onderwijzers, architecten, kooplieden, en zovele anderen, zoals die in ons land bestonden in degelijke huiselijkheid. Die misschien wel eens bekrompen en kort van gezicht was, maar die door hun gehele levenshouding de kracht onzer natie vormden. Al hun genzinnen liggen uiteen, hun huizen staan als puinhopen te kijk. Materieel komt dat misschien weer in orde, als de hoogconjunctuur van na de oorlog weerkomt.

Maar wat met de geestelijke puinen, voor welker herbouw het cement ontbreekt? Voor het materieel herstel werd hier van overheidswege tot actie aangespoord: het koninklijke steunfonds dat juist dezer dagen zal beginnen. Maar de middelen zijn beperkt. Voor het geestelijk herstel kunnen wij meer doen, omdat de middelen des gebeds zonder grenzen zijn.

Daar moest veel gezuiverd worden in ons land, verduisterd als zijn hemel was door de baatzucht van weinigen, die met alle middelen eigen belangen nastreefden, een kwaad dat veel erger was dan de hele N.S.B., welke volkomen vreemd was aan ons volk. Gods heilige naam werd gebruikt om het eigen persoonlijke bedje te spreiden. Thans wordt ons volk, ons ongetwijfeld in zijn wortelen Christelijke volk, zwaarder dan wellicht ooit beproefd en gestraft.

De hand aan de ploeg, die gesmeed moet worden uit het versmolten kanon. Misschien in het jaar dat komen gaat.

En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, wone in onze harten. En daardoor in de wereld van 1945.

Oudejaarsavond in de oude Tijd

door

Nic. van Meeteren,

Wij schrijven 31 December. Nog geen uur geleden ging de zon onder en bijna zonder schemering viel de duisternis over stad en land. Overal, ook in de straten is het pikdonker. Slechts hier en daar ziet men door de openstaande blinden der bovenverdiepingen zo af en toe een lichtstraal naar buiten schieten, telkens als er een olielamp of kaars wordt aangestoken. Waren het niet om de flauwe weerschijn van die pitten tegen de gevels aan de overkant, dan zou de duisternis in de straten niet te doorboren zijn, want de maan komt eerst na negenen op en wij tellen nu pas een paar minuten voor zeven.

NIC. VAN MEETEREN
Hoe anders in onze tijd.

Geen wonder dus dat de straten uitgestorven schijnen en alleen bij tussenpozen het doffe rommelen van een ver verwijderde tamboer het oor treft.

Maar hierin komt verandering. In de verte ziet men een lichtpuntje als een glimworm de nachtelijke donkertje verbreken. Het komt al nader en nader, weldra gevolgd door een ander en nog een ander, totdat de straat als bezaaid is met dwaallichtjes.

Echter zijn het geen echte dwaallichtjes, doch groepen kerkgangers, die zich naar de Fortkerk begeven, geflankeerd of voorafgegaan door slaven met brandende lantaarns, die haar best doen, doch niet bij machte zijn de diepe duisternis meer dan een paar meters te doen wijken.

Langzaam en statig schrijden de kerkgangers voort: de dames in groot toilet, zoals door de mode voorgeschreven, met lange japonnen, de heren in zwarte kleding met hoge boorden, die later in de Curaçaose volksmond de naam van ,,vadermoorders" zouden krijgen, waaronder het witte gepliceerde hemd van fijn linnen afsteekt tegen het zwart van rok en vest. Deftig stappen zij voort, kerkwaarts, met de onafscheidelijke rotting in de hand, gereed om de dames te beschermen tegen alle overlast van matrozen en dronken volk.

Klokslag zeven uur begint de dienst. De heren en dames hebben hun plaatsen ingenomen en weldra dreunen de machtige orgeltonen door de openstaande deuren en vensters van het kleine maar mooie kerkgebouw.

Na afloop van de dienst, die een uur geduurd heeft, begeven de kerkgangers zich naar buiten juist op het ogenblik, dat een kanonschot van het fort Nassau het volk waarschuwt, dat het acht uur is.

Maar het zijn niet meer de deftige groepen van een uurtje terug, die wij de kerk zien verlaten, want als bij toverslag zijn zij, zij het vallen van het schot, veranderd in een jolige, vrolijke troep.

Wel zijn de slaven met de brandende lantaarns op hun post, maar hun diensten zijn niet meer nodig.

Zo zoetjes aan, en terwijl de dienst nog in volle gang was, begon het Gouvernements of Kerkplein zich met jongelui te vullen, waarvan sommigen een

pakje of bundel bij zich droegen en weer anderen op de voet werden gevolgd door een of meer slavenjongens met zware pakken vuurwerk van allerhande makelij, maar hoofdzakelijk voetzoekers donderbussen van eigen Curaçaos fabrikaat.

Ze sluiten zich nu aan bij hen, die de kerk verlaten. Nauwelijks is de eerste groep de boog onder het Gouvernementshuis gepasseerd, of het eerste bengaals vuur verbreekt de duisternis, die ook hier heerste, gevolgd door de harde knal van een donderbus of bom, terwijl Romeinse kaarsen haar lichtballen in alle mogelijke schakeringen door het luchtruim jagen, begeleid door het ratelende geluid van zevenklappers en Chinese klappertjes.

De zo even nog uitgestorven straten zijn nu propvol en baden zich in een zee van phantastisch licht, dat alle kleuren van de regenboog vertoont.

In de Bredestraat worden de voorbijgangers van de ramen uit bekogeld met voetzoekers. Deze laten zich op hun beurt niet onbetuigd en weldra begint een waar duel. Het geraas is oorverdovend. De lui zijn een roes, zijn dronken van kruitdamp. Alles wordt met andere ogen aangezien, alle oude veten zijn op dat ogenblik vergeten en men denkt aan niets anders dan aan feestvreugde, om het nieuwe jaar zonder zorgen, met een blij gemoed en verzoend met de gehele wereld, een blijde inkomst te bereiden.

De laatste uren.

Naar gelang de verschillende groepen hun woningen bereiken, gaan ze naar boven, maar nu gevolgd door de jongelui, kennissen, die zich bij hen hebben aangesloten en, op uitnodiging van den huisheer, de nog resterende uren van het oude jaar bij hem en zijn gezin zullen doorbrengen, bij muziek en dans en onder het genot van een glaasje wijn, bier of grog.

Intussen heeft het huis zich gevuld met andere bezoekers, goede vrienden en bekenden. Handen worden gedrukt, de meisjes omarmen en zoenen elkaar onder het uiten van de groet „bon anja bieeuw (zail uiteinde). De roes van zo even op straat schijnt te verflauwen. De huisheer nodigt de jongelui in de eetkamer, waar op tafel, netjes gerangschikt in presenteerbladen van zwaar zilver of bewerkt koper, de gevulde karaffen, bokalen en kelken staan te flonkeren en te tintelen onder het wisselend licht van kaarsluchters en oliepitten.

Met een joviaal „Haci boso na kaas" en een „no tene berguenza" (maak jelui je thu's en geneer je niet) worden de keuken rondgedeeld, gevuld, en de eerste dronk ingesteld op het oude jaar, dat nu volgens de mening van alle aanwezigen, op den keper beschouwd, toch niet zo kwaad was. Een poosje later volgt nog een dronk op uitnodiging van den huisheer, maar daarna moet een ieder zich maar zelf bedienen zo dikwijls hij er lust toe heeft. Misbruik van de geboden vrijheid behoorde toen tot de uitzonderingen.

Middelerwijl heeft een van de meisjes de piano geopend en weldra klinken de eerste accoorden van een slepende wals, gevolgd door andere, door danza's, polka's en mazurka's, maar nooit door de toemba.

De sier van de oude tijd.

Heel deftig staan de jongelui nu op om een diepe reverence te maken voor de meisjes hunner keuze, die heel bedeesd, met het hoofd gebogen alsof zij zich schamen, opstaan, haar linkerarm onder de rechter van haar cavalier steken en zo gearmd de zaal een of tweemaal rondwandelen op de maat der muziek, alvorens luchtig voort te zweven op de tonen van wals of danza.

Zij waren goede dansers en danseuses, onze voorouders!

Na de dans worden de meisjes, aan de arm harer cavaliers, die haar koelte toewuiven met een mooi geborduurde of beschilderde waaier van elpenbeen en zijde, een of tweemaal de kamer rondgeleid, totdat zij terecht komen bij een lege stoel of sofa, naast een vriendinnetje en de danser haar met een diepe buiging en een gestamelde dank voor de eer verlaat, doch niet alvorens een andere dans te hebben besproken.

Hoe anders dan in onze moderne tijd!

Voordat de dansende en feestvierende jeugd er aan denkt, slaat de klok elf. Nu beginnen de gasten afscheid te nemen met de woorden: „toer koos ta bon, te otro anja" (het beste, tot volgend jaar). De dames worden heel ridderlijk vergezeld door hare cavaliers, vaders of echtgenoten, met de onafscheidenlijke rotting in de hand.

Thuis gekomen, gaat ieder zich verkleden in een nieuw, speciaal voor deze gelegenheid gemaakt en nu voor het eerst aangetrokken luchtiger costuum, om onder genot van een licht souper het twaalf-uur-schot af te wachten, thuis bij vader en moeder of met vrouw en kinderen bij het hoofd van de familie, want zo eist de traditie het nu eenmaal en daaraan mag niet getornd worden. Traditie was wet.

Naar gelang de wijzers van de klok het cijfertje XII naderden, stijgt de spanning merkbaar. Nog een paar seconden en het nieuwe jaar heeft zijn intree gedaan. Op straat is het doodstil, alleen af en toe onderbroken door de slag van een verre donderbus.

Een vuurpijl barst uiteen.

Daar klieft een vuurpijl de lucht van het Waterfort, barst uiteen, en laat een zwerm gekleurde sterren phantastisch over de stad zweven. Nog vijf tellen, en daar rolt de donder van het kanon over ons stadje. De mensen vallen elkaar om de hals, kloppen elkaar hardhandig op de rug en overal heet het „Bon anja nobo, toer cos bon" (het beste, gelukkig nieuwjaar). Er wordt direct ingeschonken uit de karaffen, die klaar staan en allen in huis, hetzij zwart of blank, geel of bruin, vrij of onvrij, meesters of bedienden, allen moeten meeklinken, alle standsverschil is op dat ogenblik als met een toverroede weggevaagd.

Tegelijkertijd beginnen de klappertjes te ratelen, tussendoor onderbroken door de zware slag van een bom. Aan het gesis en geknal der voetzoekers en hun grotere zusters, de donderbussen, schijnt geen eind te komen. De gehele straat is een en al vuur van het uiteenspattend vuurwerk. De lucht is rood van het Bengaalse vuur en kris kras door elkaar schieten de rode, witte en paarse vuurballen omhoog of laten vuurpijlen een zwerm van gekleurde sterren zweven onder de hemel van ons eiland.

Oorverdovend is het lawaai. De feestvreugde heeft haar toppunt bereikt. Men rent het huis uit om den buurman een „bon anja" toe te wensen. Waar men ook komt, even gul en vriendelijk is het onthaal. Het is of iedereen zich inspant om jovialer te zijn dan zijn buurman. Wie men ook tegenkomt, er volgt handgedruk en omhelzing en hoort men het traditionele „Bon anja".

Er klinkt muziek en zang in de verte: een troep muzikanten met de onvermijdelijke toeloop van volk komt langzaam, al spelende naderbij. De voor die dag speciaal gecomponeerde toemba's sinds lang ingestudeerd, worden ten beste gegeven. Wanneer de muziek, die soms ver boven het middelmatige uitsteekt, ophoudt, dan zet het koor van zwarte zangers en zangeressen in met:

Inobo dandee, Bon anja dandee,
Awe ta dia di hoenga laga bai.
Inobo dandee, anja nobo a drenta
tera,
Inobo dandee.

Of wel:

Sjonnan toer tene duele 'i mi,
Mi panja ta na reda, reda.
Sjonnan toer tene duele 'i mi,
Mi ta famia di Chichi 'i Sorsaka.

en zo tot in het oneindige dezelfde woorden herhalend.

Wanneer de eerste roes voorbij is, zoeken de jongelui elkander weer op en gaan in groepen de kennissen, waar ze aan huis op Oudejaarsavond gedanst hadden, een gelukkig nieuwjaar toewensen, waar alweer op de tonen van het klavier, soms ook van fluit en viool, de pret wordt voortgezet. Er wordt gedanst tot de morgenuren. Nu zijn het evenwel geen walsen en polka's, die gespeeld worden, maar danza's en de speciaal voor de dag gecomponeerde en bij wijlen, ook andere toemba's.

Des avonds is het weer feest.

Bij het eerste morgengloren zoekt een ieder zijn bed op om uit te rusten tot tegen het middaguur. Na een verfrissend bad en na zich te goed te hebben gedaan aan de restjes van het souper van de vorige nacht, zoeken de jongelui elkander op om te beraadslagen waar de avond zal worden doorgebracht. Dan zijn het alweer niet de toemba's, die gespeeld zullen worden, de wals en de danza zullen haar plaats hernemen tot omstreeks middernacht wanneer de „Bonochi nos ta bai", Bonochi nos ta bai (goede nacht, wij gaan heen) wordt ingezet, als een wenk aan de danslustigen, dat het uur van scheiden is geslagen.

De volgende morgen gaat ieder weer fris en met goede moed naar zijn werk, vol blijde verwachting naar hetgeen het nieuwe jaar hem zal brengen. Na het werk wordt dan met de vrienden beraadslaagd bij wie aan huis de „Doemingoe 'i Inobo" (Eerste Zondag na Nieuwjaar) zal worden gevierd.

Slagen dreunen in Punda.

Maar niet overal ging het echter zo rustig toe. Nog voordat de winkels en werkplaatsen gesloten waren, reeds tegen vier uur in de namiddag, kon men bij tussenpozen de doffe dreunende slagen op de bari (tamboer) in de „hanci Punda" (steegjes in Punda horen, nu en dan afgewisseld of begeleid door een soort gezang of gekrijs, om eensklaps te verstommen op de nadering van den schout of een zijner mannetjes, want tot na afloop van de Kerkdienst was alle feestviering in de stad streng verboden.

Naar gelang de avond naderde, merkte men, dat de stemming er zo zoetjes aan inkwam, door een voorbijgaande zwarte schone, die ongevraagd een liedje ten beste gaf op de melodie van de toemba van het jaar. De woorden zijn soms van haar zelf, meestal echter van den een of anderen onbekenden dichter. Steeds is het echter een hekeldicht op personen, die, ten goede of ten kwade, in het afgelopen jaar van zich hebben doen spreken.

Zij heeft geen mooie stem en haar muzikale opleiding laat wel wat te wensen over, desondanks weet zij haar omgeving te verrukken en, alleen de vrees voor den schout verhindert, dat er reeds nu een optocht gevormd wordt, om al zingende en dansende, door de straten te trekken.

Een ruwe stemming.

Nauwelijks is echter het achtuur-schot gevallen, of het lieve leven begint. Overal gezang en dans. De liedjes worden telkens onderbroken door het „Bon anja dandee", waarbij de troep een popsje op dezelfde plaats blijft staan om proeven zijner danskunst te geven, maar ook om te genieten van de versnapering in de vorm van een glaasje rum of jenever, door den bewoner van het huis tegenover, welwillend aangeboden. Zo gaat het door tot de vroege morgen.

Wanneer de troep echter een dansgelegenheid voorbijgaat in de binnensteegjes van Punda, waar de „balia bari" (tamboerdans) hoogtij viert, zwenkt een paar der dansers af naar binnen. Vergunning tot het dansen wordt niet gevraagd, iedere bekende is welkom, echter niet alzo de vreemde, als de eerste maar in staat is om, wanneer de tocadó (trommelslager) of cantadó (zangeres) „sanger pa tamboe" (bloed voor de trom) roept, zijn de „rom pa tamboe" klinkt, rum de „rom pa tamboe" klinkt, rum te schenken. Gegroet wordt bij het binnenkomen niet, men stapt maar in. Ten dans worden de meisjes of vrouwen niet gevraagd. De binnengekomen danser duwt gewoonweg een der andere dansers met zijn schouder opzij en neemt diens plaats in, tenzij de eerste danser potiger is en terug duwt, in welk geval het beter voor den aangekomene is naar een ander meisje om te zien, wat als regel ook gebeurt.

Geleidelijk aan worden de gemoederen al meer en meer door de drank verhit. De dansbewegingen (de tamboe is een Afrikaanse heupdans) worden, indien mogelijk, nog afstotender dan in den beginne. De lucht is zwaar van tabaksrook en dranklucht, vermengd met de uitwaseming van een troep mensen saamgedrongen in een beperkte ruimte, zonder enige ventilatie.

Tot zover gaat het goed en kleine ruzietjes worden verstikt in het rumoer en het gedreun van de tamboer, waarboven uitklinken snerpende, krakende vrouwstemmen in falsetto en het geschreeuw van „atensjon na boca, atensjon na bari" (luister naar de tamboer), maar owee wanneer de „sanger pa tamboe" (bloed voor de tamboer) klinkt en de laatst binnengekomen danser er geen gevolg aan geeft door zijn penningske te storten. Zonder zich een ogenblik te bedenken grijpt een der dansers, die allen zonder uitzondering beschonken zijn, een stok, een bank of wat hij maar kan vinden onder zijn bereik en slaat den onwillige of nalatige een gapende wond aan het hoofd. Hij wil terugslaan, maar onder de kreet van „sanger pa tamboe" wordt hij gegrepen door de anderen en wordt zijn hoofd zodanig gehouden, dat het bloed op het trommelvel druppelt.

Meneer moet zich noodgedwongen er bij neerleggen, hij heeft geen keus. Trouwens heeft hij zijn recht om te dansen betaald met zijn bloed en de pret gaat door, totdat de schout in de vroege morgen een einde maakt aan de orgie, tenzij deze reeds eerder in een algemene vechtpartij was ontaard en de tamboer was medegenomen door een of meer van de vrouwen om op een andere plaats van voren af aan te beginnen.

De door den schout of diens mannetjes meegenomen tamboers worden op het fiskalaat gedeponeerd zodanig op een plek, dat ze door iederen voorbijganger kunnen worden gezien. Hoe meer er zijn, hoe beter. Het groot aantal gold immer bij het volk als een teken van „masja bon anja" (een heel goed jaar).

Of het echter sloeg op het afgelopen jaar of op het nieuw ingetreden, vermag ik niet te zeggen. Persoonlijk geloof ik het eerste, ten minste wat de financiën betreft.

Prinses Margriet Fonds

Stichting voor oorlogsslachtoffers van de Nederlandsche handelsvloot en hun nagelaten betrekkingen.

De kasverantwoording van het Hoofdbestuur te Londen per ultimo October 1944 geeft een totaal aan inkomsten aan van

£ 43002.4.0

welk bedrag als volgt is samengesteld:

giften	£ 28360.16.0.
donaties	1192.14.0.
gelden bedoeld bij art. 423 Wetb. v. Koophandel	9061. 0.1.
verkochte Margrietspeldjes	3844. 8.8.
rente	412. 7.0.
terugbetaling op versterkte leeningen	95.12.6.
diversen	35. 5.9.
	£ 43002. 4.0.

De inkomsten van het **Comite Curaçao van het Prinses Margriet Fonds** bedroegen tot en met 31 Augustus 1944.

f 23.853.82

waarbij gedurende de maanden September, October en November f 4.180,36 aan inkomsten kon worden toegevoegd, zoodat het totaal per 30 November 1944 zich op

f 28.184,18

stelt, welk bedrag als volgt is samengesteld:

Statutair kapitaal	f 500,—
giften, ontvangen vóór 6 April 1944.	3.800,—
giften	8.819,26
jaarlijksche, maandelijksche donaties	6.290,50
verkochte Margrietspeldjes	2.411.—
Opbrengst bokswedstrijd 1 Juni 1944.	639.20
obprengstverkochte postzegels	300,—
opbrengst tentoonstelling foto's bezoek H. K.H. Prinses Juliana	1.807,30
opbrengst Nassi Goreng lunch op Rooi Catootje	1.658,28
lesgelden knipcursus Dames v.d. Wint en v.d. Graaf.	597,—
opbrengst Gala-avond t.g.v. bezoek President van Haiti (door Z.E. den Gouverneur aan ons Fonds afgestaan	266,50
opbrengst concert Curaçaosche Strijkkwartet 15 Aug. 1944	739,50
voor door Curaçatsche Kunstkring terug ontvangen huur van Theater Roxy voor concert Curaçaosch Strijkkwartet	280,—
bijdrage ss. „Cotica"	75,64
	f 28.184,18

af: remise op 31 Augustus £ 2500	f 19.175,—	
advertenties, drukwerk etc.	669,02	
		19.844,02
Saldo in kas op 30 November 1944		f 8340,16

OVERDENKING
door Mgr. Martin B. Hellriegel

ZONDAG ONDER HET OCTAAF VAN KERSTMIS.

Gevestigd is Uw troon, O God.., (offertorie)

Er is iets zeer merkwaardigs aan deze Zondag. Hij wijst op de onmetelijkheid van het mysterie der menswording van Christus, die „deelnemer aan onze menshheid heeft willen zijn, opdat wij deelnemers zouden zijn aan Zijne Godheid". Hij werd de mensenzoon, opdat wij Gods zonen zouden worden. De geboortedag van Christus is inderdaad het begin geweest van onze goddelijke geboorte. „Christus is voor ons geboren". Laten wij vooral letten op de woorden „voor ons". Komt, laten wij aanbidden.

Dit geheim voltrok zich „toen alles in de diepste stilte gedompeld was en de nacht in zijn loop het midden van zijn baan had bereikt" (officie). Toen de tijden daar waren en de wereld in stilte was „kwam, Uw Almachtig Woord, o Heer, van de koninklijke hemelse troon" om Zijn volk te redden.

Ja de „hemelse troon van Christus" Pius Parsch zegt, dat in het verlossingsplan Christus zes tronen bezit.

Het officie van deze dag heeft betrekking op de eerste dier tronen. Het is de troon waarop de tweede Persoon van de Allerheiligste Drievuldigheid zetelt, het Woord Gods, één van wezen met den Vader, eeuwige Koning, bekleed met schoonheid en sterkte, door Wien alles gemaakt is. Het was van deze troon dat het [illegible] een aanvang [illegible] oord bood zich den [illegible] als Verlosser der wereld.

Zijn tweede troon is de kribbe van Bethlehem. Een handvol stroo en wat doeken zijn de offeranden welke de gierige menshheid zijn verlossenden Koning opdraagt. Hij heeft uit Zijn eigen wil deze troon van armoede verkozen om ons daardoor de onmetelijke rijkdommen des hemels te brengen en ons om te vormen tot aangenomen kinderen Gods.

Zijn derde troon, nog harder dan de tweede is het kruis „het teken van tegenspraak". Dit kind is gesteld „tot een teken van tegenspraak" (evangelie). Zijn gehele leven hier op aarde is gericht op deze troon, want van zijn hoogte zal hij allen tot zich trekken.

Zijn vierde troon is aan de rechterhand des Vaders waar Hij nu in verheerlijking heerst als beloning voor Zijn gehoorzaamheid aan den Vader, zelfs tot in de dood.

Zijn vijfde troon is op aarde. Het is het altaar waarop Hij met grote vreugde de Heilige Eucharistie viert tezamen met de kinderen der mensen, met Zijn broeders (dat zijn wij).

Van deze troon „wist Hij onze zonden uit en vervult Hij onze rechtmatige verlangens" (postcommunie).

Zijn zesde troon is ons hart. En om deze troon te kunnen bezetten nam Hij ons vlees aan, bekleedde Hij zich met het geheim van de Eucharistie om ons te voeden en ons Zijn Geest te zenden, zodat wij tezamen met Hem kunnen zeggen: „Abba, Vader".

„Hecht heeft God de aardbol gemaakt, die niet zal wankelen en gevestigd is van toen af Uw troon, O God" (offertorie).

Op deze troon moet heersen Hij die „schoon van gestalte is bovende mensen zonen" (responsorie) — het Almachtig Woord dat van de koninklijke hemelse troon kwam toen alles in diepe stilte gedompeld was.

Ons program van deze dag is vervat in het officie: „Uw troon, O God is gevestigd".

GELUKWENS.

De leden van de Redactie van „Dagblad Amigoe di Curaçao" wensen langs deze weg allen lezers/vrienden en verderen betrekkingen Gods beste zegen toe bij ingang van het jaar des Heren 1945.

=*=

Het zij mij veroorloofd gebruik te maken van het gerief, dat een courant biedt, en al mijn vrienden en bekenden op deze plaats van ganser harte een goed uiteinde en een gelukkig begin toe te wensen bij de wisseling des jaars.

Joh. Hartog.

NIEUWJAARSZEGEN.

Herinnerd wordt aan de nieuwjaarszegen, welke onze Apostolisch Vicarius te middernacht Zondagavond, dus bij de ingang van het nieuwe jaar des Heren, aan ons volk zal geven van het balcon van het Vicariaathuis aan het Brionplein.

MR. ELLIS TOT BEVRIJD NIJMEGEN.

Morgenochtend zal de advocaat-generaal, Mr. Joop J. A. Ellis namens de oud-studenten van Nijmegen op Curaçao een groet tot de bevrijde Alma Mater spreken via de groetendiensten van de Curom. De groet wordt uitgesproken Zondagmorgen tussen 7 en half 8 op 16.88 m. (op Curaçao ook te horen).

DE K.L.M. RECIPIEERT.

In het luchtige danspaviljoen van Piscaderabaai schaarden zich Dr. en Mevrouw IJsselstijn gisteren in het schemeruur aan de poort om hun gasten te ontvangen. Een ontvangst was belegd ter viering van het tienjarig jubileum van de KLM in West-Indië. Verleden week Vrijdag, tien jaren nadat de Snip op Curaçao was aangekomen, werd zulk een feestelijke ontvangst voor het eigen personeel der KLM op Hato gehouden, thans waren de passagiers aan de beurt. En wie is er in ons elandelijk rijk geen reiziger der KLM? Bijna ieder heeft van tijd tot tijd iets te doen op de andere eilanden, velen moeten voor zaak of onderneming naar een naburig of verder gelegen land. De KLM bespaart dan tijd en dus geld. De waardering van velen bleek uit de receptie, waar — niettegenstaande herhaalde regenvallen en buikziekten — een groot aantal mensen samenkwam. Temidden van de vele bloemstukken door verschillende grote ondernemingen en particulieren gestuurd, schuifelden de gasten, onder wie de Apostolisch Vicarius, Mgr. P. I. Verriet O.P., die persoonlijk was komen gelukwensen met zijn secretaris Pater W. M. Brada O.P. Daar was de afgezant van den Landvoogd Ir. J. F. Groote. directeur van Openbare Werken, directeuren van particuliere en gouvernementele instellingen, o.a. Lago- en CPIM-directies, leiders van zaken, zeer vele consuls en bekende persoonlijkheden uit onze samenleving. Aanwezig was ook de Heer Chris Bakker, die jubileerde als tienjarig agent.

De regen kon de sfeer niet doen verminderen, men praatte wat hier en keuvelde wat daar, men begroette kennissen, waaronder enkelen die van buiten kwamen, zoals de agent uit Caracas en die uit Aruba. Het best wellicht schetsen wij de stemming door te vermelden, dat hoewel de receptie om 20 uur officieel geeindigd was, nog drie kwartier later groepjes mensen stonden na te praten.

KLM, nogmaals een decennium. „Holland leeft weer, Holland streeft weer", zal straks als eens van de Uiver gezegd worden, wanneer de grote nationale KLM in het moederland wordt heropgericht en herdacht wordt, hoe 's werelds oudste luchtlijn tijdens de verdrukking door een vijand onder de leiding van Dr. Dirk A. IJsselstijn en met medewerking van ijverige vliegers en personeel op Curaçao en in Suriname heeft voortbestaan.

KONINGIN IN HET MALEIS.

Koningin Wilhelmina zal voor de eerste maal de taal van Haar 70.000.000 Indische onderdanen gebruiken, wanneer zij op Oudejaarsavond een korte toespraak tot hen in het Maleis zal houden, ter gelegenheid van hoogstderzelver jaarlijkse toespraak tot Haar volk. De rede van de Koningin zal via Radio Oranje uitgezonden worden naar de Nederlandse gebieden over de gehele wereld. Hare Majesteit zal om 6 uur 's morgens op 1 Januari (Curaçaose tijd) spreken.

HET GEALLIEERDE COMMUNIQUE.

Aan de Noordelijke flank van de vijandelijke wig in België hebben onze strijdkrachten een succesrijke aanval gedaan op de vijandelijke stellingen ten Noorden van Lierneux. De vijand werd geheel gedesorganiseerd en 30 manschappen, waaronder de commanderende officier werden gedood. Vijandelijke troepen, die onze linies ten Westen van Grandmenil trachtten te infiltreren, werden opgeruimd. Er werden meer dan 1000 gevangenen gemaakt. Verder naar het Zuid-Westen vorderden onze troepen tot de buitenwijken van Rochefort, waar een sterke vijandelijke tegenstand werd ontmoet. Aan de Zuidelijke flank in het gebied van St. Hubert en Bastenaken, trokken onze strijdkrachten Moircy binnen. Remagne, Magerotte, Morhet en Sibret werden van den vijand gezuiverd en onze troepen drongen verder naar het Noorden in het beboste gebied op 2 km. ten Noorden van Sibret.

De corridor die naar Bastenaken leidt, werd versterkt tegen vijandelijke tegenstand aan weerszijden. Wij maakten vorderingen ten Oosten en ten Westen van de weg, die van Bastenaken naar Arion leidt. Eveneens ten Noordoosten van Assenois en ten Oosten van Hompre bij Villers en La Bonneau, waar onze troepen op een matige tegenstand van mortier-, raket- en licht geweervuur stuitten. Verder naar het Oosten rukten onze troepen op tot 2 km. ten Noorden van Bavigne, waar slechts sporadisch tegenstand werd ondervonden. Bij Ringel sloegen wij een vijandelijke aanval af van voetsoldaten, ondersteund door tanks en kanonnen en wij maakten een aantal gevangenen. Onze opmars naar de rivier de Surre (Sauer) in het gebied van Bielbach stootte in het begin op sterke tegenstand, doch later was deze meer verspreid. Eppeldorf werd van den vijand gezuiverd, alhoewel de vijand de hoger gelegen grond ten Oosten en Zuidoosten van de stad bezet houdt. Een groep vijandelijke tanks in het gebied van Bollendorf werd door ons geschut uit elkaar gedreven. Onze patrouilles drongen Echternach binnen. Bij Fraulautern en ten Oosten ervan ontmoetten onze troepen vijandelijke patrouilles.

Het vijandelijke spoorwegnet dat van het Ruhrgebied naar het Noorden leidt, werd op Vrijdag hevig aangevallen door onze gevechtsbommenwerpers. Er werden veel locomotieven en goederenwagons vernield. Andere gevechtsbommenwerpers vielen geschutsstellingen in België en Luxemburg aan en beschoten wegen en spoorwegtransporten in Duitsland. Een groot aantal geescorteerde zware bommenwerpers deed aanvallen op spoorwegen, bruggen, wegenkruisingen en opslagplaatsen in Wet Duitsland, waardoor de verbinding met de vijandelijke eenheden bij de Ardennen werd doorgesneden. 2 Opslagplaatsen te Koblenz en andere te Frankfurt, Bingen en Shaffenburg behoorden tot doelen, die werden aangevalien.

Middelzware bommenwerpers deden een aanval op het verbindingscentrum Annweiler, terwijl gevechtsbommenwerpers voorraadbergplaatsen aanvielen in de vallei van de Boven-Rijn. Vijandelijke troepen en geschutsstellingen op het Nederlandse eiland Schouwen werden door onze gevechtsbommenwerpers bestookt. Andere gevechtsbommenwerpers uitgerust met raketten beschoten vaartuigen tussen de eilanden Schouwen en Overflakkee. Zware geëscorteerde bommenwerpers deden aanvallen op schuilplaatsen voor E en R boten te Rotterdam. Gedurende deze operaties bij daglicht werden er 32 vijandelijke vliegtuigen vernield. 10 van onze zware bommenwerpers en 25 van onze gevechtvliegtuigen worden vermist. In de nacht van Vrijdag deden onze zware bomenwerpers aanvallen op de spoorwegopslagplaatsen van Troisdorf nabij Bonn. Een fabriek voor synthetische olie in het Ruhrgebied werd eveneens gebombardeerd. Ten Oosten en ten Westen van Wissembourg hadden er, artillerieduels plaats. Schermutselingen tussen patrouilles vormden de voornaamste activiteit. Ten Noorden van Colmar werden vijandelijke troepen die Signolsheim trachtten te infiltreren, opgeruimd.

Een vijandelijke patrouille ten Noorden van de Zwitserse grens werd verjaagd. (Londen, AP)

Overzicht van de Curaçaose Gebeurtenissen in het afgelop:n Jaar.

Januari.

1. „De Passaat" verschenen.
4. Professor Van der Veldt verlaat Curaçao.
6. Zilveren Professiefeest van Soeurs Gratia en Amica.
8. De Cantine in het Riffort geopend.
10. De Meisjesschool van Sta Familia 25 jaar. Dr. Van der Stadt voorzitter gekozen onderafdeling Rode Kruis.
13. Oud-Advocaat-Generaal Charles Debrot in Colombia overleden.
14. Koperen Priesterfeest van Pastoor Burgemeester en Pastoor Holterman.
16. Kapitein Luis Rafael Pimentel benoemd tot Venezolaans Consul-Generaal op Curaçao.
18. O. & O. voert „Geeft ze de Ruimte" op.
19. In.-Cu's Zaal naar Rio de Janeiro.
22. Mgr. Verriet naar Aruba. Eeuwfeest van de aankomst van Mgr. Niewindt op Curaçao. Constan Casiano 25 jaar gehuwd.
23. De parochie van den H. Franciscus op Aruba 25 jaar.
24. Van de Laarschot door Lansberg als adjudant vervangen.
25. Pater Luyckx O.P. overleden.
27. Suriname's R. D. Simons houdt lezing over hoofddoeken in de J.P.F. club.
28. De St. Thomaskring viert 3e lustrum.
30. Soeur Gerarda overleden.

Februari.

6. De Pan American Airways doet Curaçao aan.
9. Overste Leendert Langeveld draagt het garnizoenscommando wegens vertrek over aan Majoor Venema.
13. Leden van het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden bezoeken den Landvoogd.
24. 60 jarig Jubileum van de Nederlandse Journalisten Kring op Curaçao herdacht. Pastoor de Groen O.P. overleden.
26. Kroonprinses Juliana komt aan op Curaçao.
29. Prinses Juliana bezoekt Aruba.

Maart.

2. De Prinses op Bonaire.
4. De Prinses naar St. Maarten.
5. De Prinses verlaat het Staatsdeel en Gouverneur Kasteel vertrekt uit St. Maarten naar Puerto Rico.
9. Mr. Lindoro C. Kwartsz tot Procureur Generaal benoemd.
15. Soeur Nicomeda overleden.
14. Dr. da Costa Gomez naar Londen vertrokken.
16. Carel N. Winkel vraagt ontslag als ondervoorzitter der Staten.
19. Kleuterschool Sta Filomena ingewijd. Gouden Professiefeest van Soeurs Victoria en Modesta.
20. Mevrouw Roosevelt bezoekt Curaçao.
21. Mevrouw Roosevelt op Aruba.
23. Luitenant-Kolonel Mr. Thys van der Laan verlaat Curaçao.
27. Carlo Liten op Curaçao.

April.

1. Voetbal-tournooi tussen Curaçao, Venezuela, Haïti en Aruba begonnen. George Seppen begeeft zich naar Bonaire als Commandant.
3. Het commando van het Waterfort van de Zeemacht aan de Landmacht overgedragen.
4. Opening der Staten.
7. Hoogeveen, Martijn en Senior naar Londen (mislukten).
9. Curaçao wint het Vierlanden Tournooi.
11. J.P.F. huldigt het Surinaamse Statenlid Lim Apo.
12. Curomvergadering. F. Visser voorzitter.
13. Vromans en Lim Apo naar de Arbeidsconferentie te Philadelphia.
18. Elihu D. Stone komt aan op Curaçao.
24. Handelsovereenkomst tussen Curaçao en Venezuela.

Mei.

1. Mgr. Verriet bezoekt de Bovenwinden. Zilveren Jubileum van de Fraters Ewaldus en Apolonius.
10. Vele sprekers herdenken invasie van Nederland.
20. De Apostolisch Vicarius van de Bovenwinden terug.
22. Telefoonverbinding met Suriname geopend.
24. Gouverneur Kasteel naar Aruba.
25. José Nucete Sardi op Curaçao.
27. John Gerard Eman, oud-directeur van Aruba Bank, overleden.

Juni.

3. Pater Van de Veldt weer op Curaçao.
5. Nieuwe Jongensschool op Groot Kwartier ingewijd.
15. Het nieuwe Hospitaal op Bonaire ingewijd.
11. De Chinese vliegster Ya Chin Lee hier op tournee.
20. Curaçaos Philharmonisch Orkest viert zijn eerste lustrum.
23. Elias vertrokken; waarnemend hoofd G.P.D. wordt Winters.
26. Professor J. A. de Haas houdt hier een lezing.
29. De Brion-kazerne op Bonaire geopend.

Juli.

1. Zuster Desideria viert haar Gouden Jubileum. Eerste Papiamentse gedichtenbundel der historie van Pierre A. Lauffer verschenen.
2. Zilveren Jubileum van de Zusters Perpetua, Ansilla, Damasia en Lucresia.
3. Haïti's President Lescot doet Curaçao aan op doorreis naar Venezuela. Rudolf Firkusny geeft een concert in Roxy.
6. Koperen Bisschops Jubileum van Mgr. Verriet. Vrijwilligers Korps Curaçao viert 15-jarig bestaan in Roxy.
8. President Lescot brengt een officieel bezoek aan Curaçao.
12. Schout bij Nacht Chandler wordt vervangen door Schout bij Nacht Beatty.
13. Phase D. opgeheven (verduistering).
15. Zilveren Jubileum van de voetbalvereniging Jong Holland. Het eindexamen op de A.M.S. afgelegd.
20. Viool recital van Ricardo Odnoposoff in Roxy.
24. Curaçaose vereniging voor de handel opgericht.
27. Apostolisch Vicarius naar Aruba.
29. Aruba slaat Curaçao met 4—2.
30. Aruba wint met 3—2 van Curaçao.
31. Charles Bagg Debrot roept de Partijraad samen, die zich inzake de cabinetswijzigingen tot Gerbrandy wendt.

Augustus.

3. De Bazaar van het Comité Nederland te Emmastad geopend.
8. Noordamerikaans Consul Generaal Walter E. Foote aangekomen.
14. Zuster Monica overleden.
17. Circus Atayde slaat zijn tenten op.
18. Jong Suriname neemt initiatief tot oprichting van de Stichting Suriname's Opbouw. Verstekvonnissen inzake de echtscheidingen door de Staten belemmerd.
19. Gouverneur Kasteel naar Panama. De Statenleden bezoeken Aruba.
20. Het Curaçaos voetbalelftal naar Suriname.
24. De Fraters van Tilburg vieren het Eeuwfeest hunner Congregatie.
27. De Zusters Marie Xaveria, Cornelia Marie en Maria vieren haar zilveren Professiefeest. Zr. Leocadia viert Gouden Professiefeest.

September.

1. De Beroepsschool van de CPIM geopend.
2. De Telefoondienst tussen Willemstad en Kralendijk geopend. Aruba wint de Kasteelbeker voor Tafeltennis.
8. Pastoor John Schonewolf viert zijn 40jarig Priesterjubileum te Pietermaai.
10. Venezuela wint van Curaçao Internationale Atletiek wedstrijden.
12. Zuster Eliza overleden.
28. Telefoonverbinding Aruba-Curaçao geopend.

October.

1. Internationale Wielerwedstrijden in het Stadion.
7. De Landvoogd vergezeld van de Heren Hoogeveen en Corver naar Washington vertrokken.
12. Wijzigingen in de Raad van Bestuur. Joontje Gorsira verlaat de Raad: Dr. de la Try Ellis, Eloy Arends, Cai Winkel, Jojo Correa benoemd.
13. De Koningin Emmabrug door een aanvaring beschadigd.
18. Da Costa Gomez uit Londen terug.
22. Venezolaanse voetballers spelen op Curaçao.
28. Da Costa Gomez volgt Van Boven op als Hoofd van het Departement van Sociale Zaken.

November.

3. Behandeling Begroting 1944 in de Staten begonnen.
4. De brug hersteld. Curaçaose Wielrenners-Bond opgericht.
11. Surinaamse tentoonstelling in de St. Filomenaschool.
15. Dr. Charles G. Aars gaat heen.
17. Curaçaose Steunfondsen worden gecoördineerd.
20. Gronemeijers heengaan bekend gemaakt.
21. O. & O. voert de revue „Dat Doet De Deur Dicht" op. Nieuwe Britse Consul Vibert is er ter vervanging van Lambert.
25. De Apostolisch Vicarius naar Aruba.
29. Inwijding Christina-bejarig ambtsjubileum.

December.

1. Dr. Perez Agreda volgt Kapitein Pimentel op als Venezolaans Consul-Generaal. Zilveren ambtsjubileum van Contran A. Arends op Aruba.
5. Monsignore P. Bertoli, Zaakgelastigde van de Heilige Stoel in Haïti, is de gast van Mgr. Verriet.
11. Opzienbarende moordaanslag te Mina Scharbaai.
15. John A. de Jongh 25 jaar in Botica del Pueblo.
18. Afgevaardigden van Sesco op Curaçao aangekomen.
22. KLM 10 jaar op Curaçao.
23. Jong Holland naar Venezuela.
27. Examens voor de hoofdacte (onderwijzers) begonnen.
29. Inwijding Christina-bewaarschool te Santa Rosa.